

Công Trường Chiến Sĩ

**Tôi đang đứng, giữa Công trường Chiến sĩ,
Những bạn bè xưa, giờ đã không còn.
Một nơi nào đó, Người đang yên nghỉ,
Góc nghĩa trang, hay ... đáy biển, sườn non.**

**Khẩu súng, lưỡi lê, chắc nay hoen rỉ,
Cái nón sắt, lưng vài lỗ đạn tròn,
Bình bi-đông, làm sao mà bẹp dí?
Đôi giày saut há mồm, để vệt mòn.**

**Tấm thẻ bài nhuộm máu, nhìn cũ kỹ,
Nhưng số quân hiện rõ, vẫn còn ngon !
Chiếc poncho đâu rồi ? không thấy nhỉ!
Chắc quần thân anh, tan rã chẳng còn.**

**Tôi đang đứng trước Công trường Chiến sĩ,
Nước mắt chảy dài, nghĩ đến Nước non ...
Ôi ! Việt Nam ! Quê hương tôi yêu quý !
Mà bây giờ, sao ... tan nát héo hon !**

**Tôi từng sống, trong đội quân hùng vĩ,
Vào sinh ra tử, mấy chục năm tròn !
Rồi cuối cùng, vào vòng quay thế kỷ,
Mất Quê hương ... tôi mất cả Sài Gòn !**

**Tôi chăm chú, nhìn tượng Người Chiến sĩ
Chợt hiển linh, mặt vẫn nét sắt son !
Ánh mắt Người bỗng bừng bừng dũng khí,
Như thuở nào, xung trận giữ Giang sơn!**

**Trần Quốc Bảo
(Đặc San Lâm Viên)**

www.vietnamvanhien.org

